

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720205192
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6720205192.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu U. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX F., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, IČO: 37756508, proti žalovanému VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31318045, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom, Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44250029, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a zaplatenie sumy 2.552,18 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa v časti o určenie, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2015, uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov, z a m i e t a.
- II. Žaloba sa v časti o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.552,18 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.552,18 EUR, počnúc dňom 27.11.2020 až do zaplatenia, z a m i e t a.
- III. Žalovanému sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.11.2020 formou elektronického podania bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal toho, aby súd určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2015, uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., je bezúročný a bez poplatkov, a zároveň, aby bol žalovaný povinný zaplatiť mu sumu 2.552,18 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.552,18 EUR, počnúc dňom 27.11.2020 až do zaplatenia. Okrem toho žiadal, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že 25.10.2015 uzatvoril s predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. (ďalej len „predávajúci“) kúpnu zmluvu (ďalej aj len „kúpna zmluva“) na kúpu osobného automobilu Renault Thalia 1.2 16V Collection, VIN: Q. (ďalej aj len „automobil“) za kúpnu cenu 3.295,- EUR, s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 700,- EUR bude predávajúcemu uhradená pri podpise kúpnej zmluvy a doplatok kúpnej ceny vo výške 2.595,- EUR mal byť predávajúcemu uhradený prostredníctvom úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX (ďalej aj len „zmluva o úvere“) uzatvorenej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj len „právny predchodca žalovaného“). Úver mal žalobca splatiť 72 splátkami vo výške 84,38 EUR, čiže celková čiastka splatná spotrebiteľom tak predstavovala sumu 6.075,36 EUR.

Žalobca uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje niektoré obligatórne náležitosti požadované zákonom č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy. Konkrétne poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca dal do pozornosti, že kúpna zmluva a zmluva o úvere sú zmluvami vzájomne závislými a je nevyhnutné ich posudzovať ako jeden celok podľa § 52a ods. 2 OZ, čo vyhodnotil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 5Sžo/21/2013 zo dňa 30.04.2014. Možno teda konštatovať, že podstatnou spotrebiteľskou zmluvou pre právny vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola práve kúpna zmluva, z ktorej vyplýva, že tvorí právny základ na uzatvorenie zmluvy o úvere na prefinancovanie ceny automobilu, a teda vznik zmluvy o úvere bol jednoznačne závislý od vzniku kúpnej zmluvy. Kúpna zmluva obsahuje jasný a určitý prejav vôle žalobcu získať úver v konkrétnej výške 2.595,- EUR (kúpna cena 3.295,- EUR - zaplatená akontácia 700,- EUR), a teda táto suma mala byť výškou úveru v zmluve o úvere, v ktorej však je uvedená iná výška úveru, a to 3.596,- EUR. Mal teda za to, že medzi stranami nedošlo k zhodnému prejavu vôle ohľadne celkovej výšky úveru, keď právny predchodca žalovaného svojvoľne zmenil - navýšil v zmluve o úvere výšku úveru na 3.596,- EUR oproti výške úveru dohodnutej v kúpnej zmluve 2.595,- EUR. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015. Právny predchodca žalovaného svojvoľne a jednostranne doplnil Predmet financovania B. Zmluva o úvere, keď v časti Predmet financovania B uvádza určité doplnkové služby, s tým, že predmet financovania B predstavuje spolu sumu 1.001,- EUR. Tieto doplnkové služby neboli vyžiadané ani individuálne dojednané v súlade s § 53 Občianskeho zákonníka, pričom dôkazné bremeno preukázania opaku nesie dodávateľ. Tiež žalobca uviedol, že je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. Namietli tak nesprávnosť celkovej výšky úveru, nakoľko boli do úveru istiny započítané doplnkové služby, ktoré sú v skutočnosti súčasťou povinných nákladov úveru (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Dojednávanie predmetnej zákonnej náležitosti týmto spôsobom bolo opakovane Slovenskou obchodnou inšpekciou posúdené ako nekalá obchodná praktika vo forme klamlivého konania vo vzťahu k cene služby a k spôsobu jej výpočtu. Poukázali pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Sžo/61/2014 zo dňa 26.08.2015. Právny predchodca žalovaného sa dopustil porušenia právnej povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 a 2 písm. a), b) zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah zmluvných podmienok a súčasne so spotrebiteľom výšku úveru individuálne nedohodol, a takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku, ktorú súčasne zakazuje.

Žalobca tiež namietol, že v zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 20,93 %, keď vychádzajúc zo správnej výšky úveru 2.595,- EUR by mal byť údaj v správnej výške 39,06 %. Na základe toho zastávajú názor, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

Žalobca tiež poukázal na znenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, kde je uvedené, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a zároveň ako ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru uviedli odkaz na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, s tým, že veriteľ je povinný pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, postupovať s odbornou starostlivosťou, inak je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti žiadali, aby žalovaný hodnoverne preukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinností stanovených vo vyššie citovanom zákonnom ustanovení.

Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 2.595,- EUR, s tým, že žalobca v prospech žalovaného doposiaľ uhradil sumu 5.147,18 EUR, čo zodpovedá 61 splátkam v sumách po 84,38 EUR uhradených od 09.11.2015 do 09.11.2020, s tým, že žalobca nedisponuje všetkými potvrdeniami o úhradách, tieto nedokáže zabezpečiť, pretože banka na jeho požiadanie poskytla iba časť dokladov, ktoré priložil. Žalobca však uviedol, že žalovanému hradil riadne a včas všetky splátky v súlade so zmluvou o úvere. Za účelom preukázania tohto tvrdenia žalobcu navrhli, aby súd vyžiadal od žalovaného výpis z úverového účtu žalobcu, ktorý by mal obsahovať prehľad všetkých došlých úhrad na predmetnú zmluvu o úvere.

Keďže žalobcovi bol poskytnutý úver 2.595,- EUR a reálne zaplatil sumu 5.147,18 EUR a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou 2.552,18 EUR za obdobie od 09.05.2018 do 09.11.2020. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz 31.splátkou splatnou 09.05.2018, kedy bola uhradená pravidelná suma 84,38 EUR, z ktorej časť 63,60 EUR bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 20,78 EUR už predstavuje sumu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Žalobca si tak podanou žalobou uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.552,18 EUR za obdobie od 09.05.2018 do 09.11.2020, ktoré bolo prijaté žalovaným bez právneho dôvodu. Právny predchodca žalovaného postupoval pri uzatváraní zmluvy o úvere zjavne v rozpore s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože do istiny úveru zahrnul aj náklady, ktoré boli podmienkou poskytnutia

úveru a žalovaný mal k dispozícii všetky skutkové a právne informácie, z ktorých bolo možné usudzovať, že zmluva o úvere mu neumožňuje legálne inkasovať úroky a poplatky, teda úver je bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho možno ustáliť, že žalovaný prijímal nelegálne plnenia nad rámec poskytnutej istiny od žalobcu vedome a preto sa na strane žalovaného evidentne jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie (nepriamy úmysel).

Žalovaný bol vyzvaný k dobrovoľnému plneniu prostredníctvom predžalobnej výzvy, nakoľko však žalovaná suma nebola doteraz uhradená, žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, počnúc dňom 27.11.2020 (deň nasledujúci po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 19.11.2020).

Žalobca uviedol, že využíva právo mu priznané v § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojitosti s § 137 písm. d) C.s.p., kedy úspechom žalobcu v tomto konaní voči žalovanému dôjde k odstráneniu spornosti existencie/neexistencie záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere resp. sa zabráni ďalšiemu nedôvodnému vymáhaniu údajných pohľadávok zo strany žalovaného, a teda rozhodnutie súdu takýmto osobitným výrokom by prinieslo právnu istotu do predmetného úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

2. Dňa 28.04.2021 bolo na tunajší súd formou elektronického podania doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 27.04.2021, v ktorom okrem iného uviedli, že doplatok kúpnej ceny a kúpna cena za doplnkový tovar sú jednoznačne predmetom úverového financovania, keďže na zaplatenie všetkých týchto položiek si žalobca zobral spotrebiteľský úver. Neexistuje zákonné obmedzenie financovania viacerých tovarov a služieb jedným spotrebiteľským úverom. Aj zákon o spotrebiteľských úveroch pripúšťa možnosť úverového financovania ako tovarov, tak aj služieb. Poukázali pritom na znenie § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade spotrebiteľ kupoval Renault Thalia 1.2 a okrem neho aj predmet financovania B, teda balíček povinnej výbavy, doplnkový zákaznícky servis Minigap, poistenie Carlife, čierne koberce do auta v celkovej cene 1.001,- EUR. Kúpu vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ. Kúpna cena predmetu financovania B je súčasťou istiny úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. O výške istiny úveru, ako aj predmete financovania bol žalobca informovaný jednak v Žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ako i v samotnej Zmluve o úvere. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na odpoveď NBS zo dňa 24.04.2020 na sťažnosť, v zmysle ktorej bolo skonštatované, že „... zo ZSÚ nevyplýva, že predmetom financovania môžu byť iba tovary a služby, na kúpe ktorých sa spotrebiteľ a predajca dohodnú výhradne v písomných zmluvách. Všeobecne záväzné predpisy nepredpisujú pre predaj huteľných vecí alebo poskytnutie služieb písomnú formu (až na výnimky napr. pri uzatváraní poisťovnej zmluvy)...“. Žalobca uzatvoril zmluvu o dodaní tovaru a služby (balíček povinnej výbavy, doplnkový zákaznícky servis, čierne koberce do auta) a písomné poisťovné zmluvy. Tvrdenie žalobcu, že nemal záujem o prefinancovanie daných tovarov a služieb prostredníctvom úveru označil žalovaný za účelové. Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na faktúre č.FVAA6171/150512. Dané služby v zmysle tejto faktúry, ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania veriteľa a vznikli ako následok zmluvného dojednanja medzi žalobcom a treťou osobou. Uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu veriteľa, keďže je spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úveroch, veriteľ v danom čase vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kúpnej zmluvy, a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil a tovar a službu B kupovať, resp. financovať nemusel. Ak by si žalobca nevybral doplnkový tovar a službu, nemusel si na ne vziať úver a dostal by nižší úver výlučne na kúpu vozidla. Nejde teda o vynútený náklad, ani vynútený úver a poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Tiež žalovaný uviedol, že výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim, a to isté platí aj o výške poisťovného ako výsledku dohody medzi poisťovníkom a poisťovateľom. Žalovaný tiež poukázal podporne na rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn.5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020, v ktorej bolo rozhodované v skutkovo a právne obdobnej veci.

Celková výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 3.596,- EUR, z toho na financovanie automobilu bolo spotrebiteľovi poskytnutých 2.595,- EUR a na doplnkový tovar 1.001,- EUR, pričom všetky položky tvoria istinu úveru a o tejto skutočnosti bol spotrebiteľ výslovne upovedomený v predzmluvnom formulári, ako i v zmluve o spotrebiteľskom úvere a s takouto výškou spotrebiteľ súhlasil.

Celková výška úveru bola jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená. Vzhľadom k tomu, že doplnková služba nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru a ani ich spotrebiteľ nemusí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevstupujú tieto do výpočtu RPMN na strane celkových nákladov a hodnota RPMN je teda podľa ich názoru v predmetnej spotrebiteľskej zmluve uvedená v správnej výške 20,93 %, ktorej výpočet je uvedený v listine Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN. V tejto súvislosti odkázali na znenie § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako i § 19 ods. 2 tohto zákona. Inštitút RPMN nemá žiadny iný zmysel, než ten, aby spotrebiteľ dokázal porovnať reálnu cenu produktov na finančnom trhu. Zmyslom RPMN je teda dať na jednu stranu všetko, čo spotrebiteľ dostáva a na druhú stranu všetko, čo dáva navyše oproti tomu, čo dostal, čiže RPMN je vyjadrenie ceny peňazí u konkrétneho poskytovateľa úverov. Žalovaný poukázal najmä na poslednú vetu vyššie citovaného § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že aj v tomto prípade suma 1.001,- EUR za doplnkový tovar je cena tovaru (výbava) a služieb (poistenie), ktorá nie je ziskom veriteľa, nakoľko „skončila“ u tretích osôb (rovnako ako kúpna cena za auto), a to na základe pokynu spotrebiteľa. Táto suma patrí do celkovej čiastky, rovnako ako istina úveru za kúpu auta, ale celkom určite nepatrí do nákladov spotrebiteľa. Nákladom spotrebiteľa a súčasne ziskom veriteľa je teda len rozdiel medzi celkovou sumou, ktorú od veriteľa dostal a celkovou sumou, ktorú mu bol povinný vrátiť. Doplnkový tovar a služby boli financované rovnako, ako kúpa auta - poskytnutie istiny úveru. Nákladom úveru je len úrok, ktorým veriteľ túto časť úveru úročí. Žalovaný teda postupoval pri výpočte RPMN správne.

Žalovaný tiež uviedol, že ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver, pričom bral najmä do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku úveru a príjem spotrebiteľa. Poukázal na znenie § 7 ods. 1 a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, s tým, že v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 tohto zákona požiadal žalovaný spotrebiteľa, aby uviedol úplne, presne a pravdivo informácie o výške jeho skutočného reálneho príjmu, zdrojoch príjmu, rodinnom stave, počte vyživovaných detí - viď údaje zmluvy o úvere, časť Údaje klienta. Žalovaný pri posudzovaní bonity žalobcu zohľadnil aj jeho scoring, ktorého podstatou je to, že banka alebo akákoľvek iná spoločnosť zaoberajúca sa požíčianím peňazí overí likviditu klienta a na tom základe mu úver poskytne alebo neposkytne. Pre scoring majú význam okrem výšky príjmu aj osobný stav, počet vyživovaných osôb, iné úvery a iné záväzky, možnosti zabezpečenia, vzdelanie, predchádzajúca história splácania úverov a pod.. Na základe toho žalovaný vykonal dopyt do úverového registra, konkrétne NRKI - nebankový register klientských informácií, nakoľko žalovaný ako nebankový subjekt nie je oprávnený nahliadať do bankového registra. Zo správy vyplynulo, že žalobca nemal v registri záznamy o iných úveroch. Príjem klienta bol posudzovaný na základe oznámenia o výplate dôchodku v hotovosti zo Sociálnej poisťovne, príjem 354,- EUR, s tým, že boli zároveň posúdené výdavky žiadateľa a následne príjem žalobcu bol po tomto odbornom posúdení vyhodnotený ako dostatočný za účelom preukázania schopností splácať žiadanú pôžičku. Vzhľadom na to žalovaný uviedol, že si v plnom rozsahu splnil povinnosti dané mu v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať spotrebiteľský úver, pričom posudzoval všetky zákonom vyžadované činitele. Zároveň poukázal na znenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, s tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1, teda ak veriteľ posúdi schopnosť splácať úver bez údajov o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave, k čomu v tomto prípade nedošlo.

Vzhľadom k vyššie uvedenému žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Dňa 13.05.2021 bolo na tunajší súd doručené formou elektronického podania vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 12.05.2021, v ktorom okrem iného uviedli, že argumentácia žalovaného je nesprávna, pretože nereflektuje a opomína, že kúpna a úverová zmluva sú vzájomne závislé zmluvy v zmysle § 52a ods. 2 OZ, a že žalovaný a predajca sú síce dva právne odlišné subjekty, ale vzájomne spolupracujúce, keďže žalovaný splnomocnil predajcu na uzavretie úverovej zmluvy. Žalobca tiež uviedol, že nie faktúra a úverová zmluva, ale kúpna a úverová zmluva predstavujú totožný spotrebiteľský vzťah a preto žalovaným predloženú faktúru považujú za irelevantný listinný dôkaz, keďže táto je iba účtovným dokladom bez právnej záväznosti vo vzťahu k obsahu zmlúv a vo faktúre sa nenachádzajú žiadne dojednania, ktorými by žalobca prejavoval záujem o prefinancovanie tam uvedených služieb a tovarov formou úveru a medzi faktúrou a zmluvou o úvere neexistuje žiadne prepojenie, čiže právne významným dokumentom vo vzťahu k výške úveru je práve kúpna zmluva. Žalovaný bol povinný postupovať v súlade s odbornou starostlivosťou a rešpektovať prejavenu vôľu v kúpnej zmluve. Kúpna cena vrátane spôsobu jej zaplatenia bola písomne dohodnutá v kúpnej zmluve a zároveň bola písomne

dohodnutá aj výška úveru na prefinancovanie časti kúpnej ceny (2.595,- EUR). K písomnej zmene zmluvného dojednania o výške úveru v kúpnej zmluve nedošlo a doposiaľ ani nebolo preukázané žiadne ďalšie dojednanie, ktoré by malo za následok zmenu vyššie citovaného bodu kúpnej zmluvy s odkazom na znenie § 40 ods. 2 OZ. Skutočnosť, že medzi predajcom a žalobcom mali byť uzatreté ústne, či konkludentne ďalšie kúpne zmluvy na tovary a služby uvedené až vo faktúre (koberece, Carlife, Minigap, povinná výbava) je bez právneho významu vo vzťahu k predchádzajúcej písomne prejavenej vôli žalobcu v písomnom dojednaní o výške úveru. Uzavretie kúpnej zmluvy a dojednanie jej podmienok bolo prvým právnym úkonom, od ktorého sa následne odvíjalo aj uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ predajca uzatvoril so žalobcom ďalšie kúpne zmluvy v ústnej či konkludentnej forme a následne vystavil faktúru, vznikla síce žalobcovi povinnosť túto faktúru uhradiť, ale jedine vo vzťahu k osobnému automobilu bol písomne dojednaný spôsob úhrady prostredníctvom úveru. Zo žiadneho dokumentu nevyplýva, že ďalšie vo faktúre uvedené tovary a služby by mali byť uhrádzané formou úveru. Je neakceptovateľné „dať bokom“ písomné dojednanie spôsobu splácania časti kúpnej ceny formou zmluvy o úvere a naopak preferovať faktúru, ktorá nerieši vôbec spôsob financovania, ale iba sumarizuje, čo si žalobca mal kúpiť od predajcu. Pokiaľ by súd prikladal faktúre právny význam, došlo by k situácii, že z kúpnej zmluvy by vyplývala výška úveru X a z úverovej zmluvy výška úveru Y, teda išlo by o neurčité dojednanie výšky úveru, t.j. neurčité dojednanie obligatórnej náležitosti, opäť s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., je spoločnosťou poverenou k dojednaniu spotrebiteľského úveru zo strany žalovaného a žalovaný je zodpovedný za konanie svojho zástupcu a sprostredkovateľa (AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s.). Jedine žalovaný nesie zodpovednosť za správnosť a úplnosť všetkých povinných náležitostí v úverovej zmluve bez ohľadu na to, či túto podpisoval osobne alebo v zastúpení, s odkazom na ustanovenie § 22 Občianskeho zákonníka.

Žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn.15CoCsp/34/2020-265 zo dňa 22.07.2020, ako i rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn.12Co/163/2019 zo dňa 19.11.2020 a tiež na právoplatné rozhodnutia okresných súdov, ktoré presne špecifikoval.

Za nekalé praktiky firmy AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. pri uzatváraní zmluvy o úvere nesie zodpovednosť len žalovaný ako úverový veriteľ, pričom tu nejde o ojedinelý prípad, ale systematický postup žalovaného a autobazára, pretrvávajúci v rôznych obmenách, minimálne od roku 2013 až doposiaľ. Žalobca predložil súdu aj čestné prehlásenia spotrebiteľov resp. kúpne a úverové zmluvy ďalších poškodených spotrebiteľov, ktorí financovali kúpu automobilu u podnikateľskej skupiny AAA AUTO cez úver, ktorými preukazuje, že existovala prax, kedy spotrebiteľia majúci záujem o kúpu automobilu museli akceptovať na prefinancovanie úverom aj nevyžiadané doplnkové služby, čo z nich robí povinné náklady v súvislosti s úverom a preto sa nemôže jednať v žiadnom prípade o súčasť poskytnutého úveru. Tiež nimi preukazoval žalobca to, že rovnako ako v jeho veci boli spotrebiteľom dané na podpis úverové zmluvy s istinou úveru, ktorá bola v rozpore s ich vôľou, pričom popísaný nekalý obchodný model predaja úverov v tandeme nebanková spoločnosť a autobazár ako sprostredkovateľ sa objavuje opakovane v rôznych lokalitách Slovenska.

Nesprávny vstupný údaj o výške poskytnutého úveru má v konečnom dôsledku za následok aj nesprávne uvedenú náležitosť RPMN.

Poplatok pod označením Doplnkový zákaznícky servis je fiktívna doplnková služba, ktorú spotrebiteľ nežiadal, a ktorá mu nebola po materiálnej stránke skutočne dodaná, pričom z kúpnej zmluvy ani zmluvy o úvere nevyplýva, čo je jej obsahom. V tejto súvislosti poukázali na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR, odbor ochrany spotrebiteľa zo dňa 10.10.2019, kde označili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

K vyjadreniu žalovaného týkajúce sa overovania bonity, uviedli, že z jeho strany ide len o formálne opísanie postupu bez uvedenia, ako bola posúdená bonita žalobcu. Z jeho vyjadrenia nevyplýva záver, ako takto získané údaje vyhodnotil a k akému výsledku dospel vo vzťahu k schopnosti žiadateľa o úver splácať úver, ktorý mal byť poskytnutý v určitej výške a splácaný s mesačnými splátkami v určitej výške. Vyjadrenie žalovaného, že pri posudzovaní bonity zohľadňoval jeho scoring, označil za vágne a neurčité bez zmienky o konkrétnych záveroch preverovania bonity. Pokiaľ aj žalobca formalisticky preukázal, že si zaobstaral listiny s cieľom posúdiť schopnosť splácať úver a následne k nijakému konkrétnemu posúdeniu s konkrétnym výsledkom nedošlo, ide o hrubé porušenie tejto jeho povinnosti. Na záver žalobca poukázal tiež na rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn.15Co/149/2019 zo dňa 29.01.2020, 17Co/175/2018 zo dňa 19.06.2019, rozsudky Krajského súdu Trenčín sp.zn.6Co/188/2016 zo dňa 28.02.2017, sp.zn.19Co/42/2017 zo dňa 18.01.2018, sp.zn.5Co/233/2016 zo dňa 25.01.2017, ako i rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn.6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016.

4. Dňa 01.06.2021 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 31.05.2021, v ktorom okrem iného uviedli, že pri úverovom financovaní tovaru a služieb platí, že predmet financovania si vyberá spotrebiteľ sám a veriteľ do toho nijakým spôsobom nezasahuje a tento má len jedinú povinnosť - uviesť v úverovej zmluve opis financovaného tovaru alebo služby. V súlade s touto zásadou je potom zrejmé, že prípadná reklamácia tovaru alebo služby nie je vecou veriteľa. Ak spotrebiteľ namieta, že financovaný tovar/služba nespĺňa dohodnuté vlastnosti, prípadne nebol dodaný/poskytnutý vôbec, je jeho protistranou predávajúci alebo poskytovateľ služby a nie ten kto mu tieto tovary/služby financuje.

Žalobca v celom konaní tvrdí, že si doplnkové služby objednať nechcel, napriek tomu požiadal písomne žalovaného o poskytnutie úveru aj na ďalší tovar a služby, pričom išlo výlučne o prejav jeho vôle, nie vôle veriteľa. Veriteľ pritom extrémne preukázaným spôsobom informoval spotrebiteľa o tom, čo a v akej výške je z úveru financované. Žalobca tak nesprávne uvádza, že predmet financovania B predstavuje započítanie nákladov spojených s poskytnutím úveru do výšky úveru. Predmet financovania B totiž predstavuje kúpu konkrétneho tovaru/služby - zaplataenie jednorázového poistného podľa poistných zmlúv uzatvorených medzi žalobcom a tretími osobami - príslušnou poisťovňou a doplnkový zákaznícky servis, balíček povinnej výbavy, čierne koberce do auta s predávajúcim (autobazár). Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kúpnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim. Veriteľ za obsah ich dohody nemôže niesť civilnoprávnu zodpovednosť. Spotrebiteľ spravidla nemá možnosť vyjednávať o cene v zmysle ovplyvniť jej výšku. Nikto mu však nemôže uprieť právo vec nekúpiť, ak cenu považuje za neprimeranú. Ak sa však rozhodne cenu akceptovať s vedomím, že si na jej zaplataenie vezme úver, nemôže prenášať ekonomické následky tohto rozhodnutia na veriteľa, ktorý mu poskytne peniaze. Predmet financovania A a predmet financovania B sú v zmluve výrazne a zrozumiteľne uvedené. Nejde o žiadny skrytý tovar, službu alebo poplatok. Spotrebiteľ mal možnosť vybrať si len predmet financovania A alebo zmluvu vôbec nepodpísať. Žalovaný tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina sp.zn.8Co/57/2020 zo dňa 28.05.2021 v skutkovo a právne obdobnej veci.

5. Dňa 04.06.2021 formou elektronického podania bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 03.06.2021, v ktorom okrem iného uviedli, že uzatvorenie predmetného závislého spotrebiteľského kontraktu zo dňa 25.10.2015 v zmysle § 52a ods. 2 OZ bolo založené na nekalej obchodnej praktike, na ktorú prihliada súd z úradnej povinnosti (§ 8 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), a ktorá následne viedla k formálnemu dojednaniu odporúčacemu dobrým mravom. Žalobca v postavení spotrebiteľa uzatváral súčasne spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli vzájomne závislé. V danom prípade ide o súbeh vzájomne podmienených spotrebiteľských zmlúv, ktoré uzatváral súčasne s viacerými dodávateľmi, avšak prostredníctvom len jedného dodávateľa AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. (v jednej osobe predajca vozidiel, sprostredkovateľ úverových a poistných produktov) pri jednom rokovaní na jednom mieste. Tvrdenie žalovaného o možnosti voľby žalobcu uzavrieť alebo neuzavrieť niektorú z balíka vzájomne podmienených spotrebiteľských zmlúv predložených mu na podpis, označili za kľúčovú snahu interpretovať nezákonnú realitu zákonným spôsobom. Hlavným zámerom žalobcu pri uzatváraní závislého spotrebiteľského kontraktu bola kúpa motorového vozidla. Za to, že úverový veriteľ konajúci prostredníctvom svojho sprostredkovateľa sa uchýli k nekalej obchodnej praktike a podmieni uzatvorenie kúpnej zmluvy na vozidlo a úverovej zmluvy súčasne nevyžiadanými produktami financovanými z úveru, zodpovedá výlučne žalovaný. Na porušenie zákonných ustanovení verejnoprávneho charakteru určených na ochranu spotrebiteľa prihliada súd z úradnej povinnosti. Pokiaľ chcel žalobca motorové vozidlo kúpiť, nemal inú možnosť, iba podpísať všetky listiny, ktoré mu predložil na podpis sprostredkovateľ žalovaného. Druhou možnosťou pre žalobcu bolo iba odmietnutie uzatvorenia všetkých zmlúv, t.j. neuzavrieť žiadnu z nich. Žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah zmlúv tvoriacich súčasť závislého spotrebiteľského kontraktu a nemal ani možnosť niektorú z listín nepodpísať, pokiaľ chcel získať úver na vozidlo za ponúkaných podmienok. Samotná listina podpísaná spotrebiteľom nepreukazuje, že sa jedná o individuálne dojednanie, najmä pokiaľ jej obsah nesleduje záujem spotrebiteľa, ale naopak záujem dodávateľa a nejde ani o hlavný predmet plnenia, ale iba pridružené plnenia. Tiež poukázal na právoplatnosť rozhodnutia Okresného súdu Prešov v obdobnej právnej veci.

6. Súd nariadil v tejto veci niekoľko pojednávaní, ktoré odročil bez meritórneho prejednávania veci z dôvodu, že súdená vec nespada pod výnimku v zmysle zákona č.62/2020 Z.z. v spojení s vyhláškou MS SR č.24/2021 Z.z., v ktorej by sa mohlo vykonávať pojednávanie aj v čase vyhláseného núdzového

stavu a následne vytýčil termín pojednávania na deň 21.06.2021, na ktoré sa dostavil žalobca, ako i právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, dostavil sa právny zástupca žalovaného, ktorý mal tiež doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd postupoval podľa § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložili strany sporu v priebehu konania a to: zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX z č.l.9-12, trvalé platobné príkazy a výpisy z účtu z č.l.25-44, predžalobnú výzvu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19.11.2020 z č.l.45 vrátane poštového podacieho hárka z č.l.46, oznámenie o výplate dôchodku v hotovosti z č.l.114, faktúru z č.l.120, súhlas - osobné údaje, vyhlásenie z č.l.121-122, informácie podľa § 15 ods. 1 zákona č.122/2013 z č.l.123, informácie o finančnom sprostredkovaní z č.l.124, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov z č.l.125, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z č.l.126-127, žiadosť o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX z č.l.128, prehľad splátok a úhrad z č.l.129-130, čestné prehlásenia a úverové zmluvy s inými klientami, ako i kúpne zmluvy s inými klientami z č.l.159-218, odpoveď na žiadosť Ministerstva spravodlivosti SR z č.l.219-222, poistenie Carlife Garancia, poisťnú zmluvu z č.l.235-236, návrh poisťnej zmluvy DEFEND GAP z č.l.237-238, kúpnu zmluvu medzi žalobcom a firmou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. zo dňa 29.10.2015, a tiež na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov strán sporu, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, č.zmluvy XXXXXXXXXXXX, zo dňa 25.10.2015 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako klientom a právnym predchodcom žalovaného firmou Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, ktorý bol zastúpený sprostredkovateľom firmou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. na základe plnej moci, pričom pri osobných údajoch týkajúcich sa žalobcu je okrem iného uvedené aj, že je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je starobným dôchodcom s čistým mesačným príjmom (dôchodkom 354,- EUR), ako príjem domácnosti je uvedené 604,- EUR, mesačné finančné výdavky napríklad splátky úverov, hypoték, leasingov 0,- EUR, iné mesačné výdavky napríklad SIPO, náklady na bývanie, telefón 11,- EUR. Ako predávajúci je uvedená firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., IČO: 47918101, ako predmet financovania A je uvedené Renault Thalia 1.2 16V Collection, osobné ojazdené, rok výroby 2009, s tým, že je uvedené VIN, ŠPZ, farba a ďalšia špecifikácia vozidla. Ako dohodnutá kúpna cena predmetu financovania A je uvedené 3.295,- EUR. Tiež je uvedený predmet financovania B Doplnkový tovar a služby, kde je špecifikované doplnkový zákaznícky servis 299,- EUR, balíček povinnej výbavy 48,- EUR, čierne koberce 15,- EUR, garancia Carlife 504,- EUR, MiniGap 135,- EUR, dohodnutá kúpna cena predmetu financovania B 1.001,- EUR. Ako spôsob financovania je uvedené splátka 84,38 EUR, počet splátok 72, dátum 1.splátky 09.11.2015, ďalšie splátky splatné vždy 9-teho dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti október 2021, výška úveru celkom 3.596,- EUR, druh úveru viazaný spotrebiteľský úver, celková čiastka 6.075,36 EUR, ročná úroková sadzba 20,93 %, odplata 20,93 %, najvyššia prípustná výška odplaty 22,02 %. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 20,93 %, priemerná hodnota RPMN 16,64 %. Tmavým písmom je zvýraznená veta „Klient podpisom zmluvy berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A vo výške 2.595,- EUR a kúpnu cenu predmetu financovania B vo výške 1.001,- EUR“. Spoločnosť sa zaviazala uhradiť poskytnutý úver v časti Doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A a kúpnu cenu predmetu financovania B na účet sprostredkovateľa. V časti Práva a povinnosti klienta je uvedené Právo na odstúpenie Zmluvy, konkrétne, že klient je oprávnený od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy zašle klient spoločnosti písomne doporučenou listovou zásielkou na adresu spoločnosti uvedenú v zmluve alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spoločnosti. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak oznámenie o odstúpení od zmluvy bolo zaslané najneskôr v posledný deň vyššie uvedenej lehoty. Ak klient odstúpi od zmluvy, je povinný zaplatiť spoločnosti istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne a najneskôr do 30-tich kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy spoločnosti. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby v zmluve.

Z potvrdení o zrealizovaní trvalých platobných príkazov na úhradu prostredníctvom internetbankingu resp. výpisov z účtu žalobcu súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené platby v jednotlivých mesiacoch vo výške 84,38 EUR, ktorými žalobca preukazoval úhradu niektorých splátok predmetného úveru.

Z faktúry č.FVAA6171/150512 súd okrem iného zistil, že ako dodávateľ je tu uvedená firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., IČO: 47918101, ako odberateľ je tu uvedený žalobca, dátum splatnosti 04.11.2015, dátum dodania tovaru a služby 25.10.2015, dátum dokladu 25.10.2015, číslo

leasingovej/úverovej zmluvy XXXXXXXXX, akontácia 700,- EUR, uhrazeno zákazník 700,- EUR, hrazeno úväť/leasing 3.596,- EUR, s tým, že bol fakturovaný predaj osobného automobilu Renault Thalia 1.2 16V, EČV: BA271VS a následne špecifikovaný tovar Renault Thalia II 1.2 16V, celková cena s DPH 3.295,- EUR, čierna koberce do auta 15,- EUR, doplnkový zákaznícky servis 299,- EUR, Carlife Garancia 2 hviezdy ** (1101 cm³ - 1350 cm) 504,- EUR, MiniGAP v úvere 135,- EUR, balíček povinnej výbavy 48,- EUR, celková suma na úhradu je uvedené 4.296,- EUR. Na druhej strane sa nachádza pečiatka a nečitateľný podpis firmy AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a tiež podpis konečného príjemcu, ktorým bol žalobca, v kolónke dátum a čas odovzdania vozidla je uvedené 25.10.2015 14:30:52.

Zo žiadosti o uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.10.2015 súd okrem iného zistil, že ako veriteľ je tu uvedená firma Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, ako klient je uvedený žalobca, pričom jeho údaje sú uvedené zhodne ako v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, s tým, že je tu tiež uvedený predmet financovania A, špecifikovaný tak, ako v samotnej úverovej zmluve a takisto aj predmet financovania B, ktorý je tiež takisto špecifikovaný ako v predmetnej úverovej zmluve a rovnako časť označená ako Spôsob financovania, kde všetky konkrétne podmienky poskytnutia a následne splácania tohto spotrebiteľského úveru sú uvedené úplne totožne s údajmi, ktoré sú aj v samotnej úverovej zmluve označené v časti Spôsob financovania. V kolónke Podpis klienta sa nachádza nečitateľný podpis.

Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.10.2015 súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené totožné údaje ako v predmetnej úverovej zmluve vrátane údajov týkajúcich sa veriteľa, jednotlivých dojednaných náležitostí spotrebiteľského úveru, tiež sú tu uvedené následky nesplácania spotrebiteľského úveru a v bode 4 Iné dôležité právne aspekty je uvedené právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere v lehote 14 kalendárnych dní a tiež v časti 2 je opätovne špecifikovaný názov tovaru alebo služby, a to predmetu financovania A, ako i predmetu financovania B vrátane ich popisu, a to tak osobného motorového vozidla, ako i doplnkového tovaru resp. služby tiež s uvedením jednotlivých súm tak OMV, ako i ostatných tovarov a služieb. V spodnej časti v kolónke U. P. je uvedený nečitateľný podpis.

Z dokladu Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN zo dňa 25.10.2015 súd okrem iného zistil, že je tu uvedený spôsob výpočtu RPMN, ktorá je uvedená vo výške 20,93 % a tiež je uvedená priemerná hodnota RPMN 16,64 %. V spodnej časti sa nachádza nečitateľný podpis žalobcu.

Z prehľadu splátok a úhrad, v ktorom je ako klient uvedený žalobca evid.č./VS: 120157836 súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené jednotlivé úhrady, a to akontácie a jednotlivých splátok s uvedením dátumu tej ktorej splátky, s tým, že úhrada akontácie je uvedená vo výške 700,- EUR a jednotlivé splátky sú vo výške 84,38 EUR, a to za obdobie od 25.10.2015 do 14.10.2020, pričom celková suma úhrad je uvedená vo výške 5.847,18 EUR. Neuhradený zostatok je uvedená suma 928,18 EUR.

Z poisťnej zmluvy č.I. XXXXXX, Poistenie Carlife Garancia zo dňa 25.10.2015 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi poisťiteľom firma Lloyd's Syndicate 5820 of the Society of Lloyd's on the Association of Underwriters known as Lloyd's prostredníctvom sprostredkovateľa firmy AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a žalobcom ako poisťníkom, ktorý bol zároveň poisteným, s tým, že sú tu uvedené údaje o predmetnom vozidle a tiež údaje o poistení, kde ako poisťný program je uvedené Carlife Garancia Carlife Garancia 2 hviezdy ** (1101 cm³ - 1350 cm), začiatok poistenia 25.10.2016, koniec poistenia 25.10.2018, poisťné je uvedené jednorázové za celú dobu poistenia vo výške 504,- EUR, splatné pri podpise poisťnej zmluvy. V kolónke Podpis poisťníka je nečitateľný podpis. V dokumente Poistná zmluva - oboznámenie poisťníka s podmienkami uzavretia poisťnej zmluvy zo dňa 25.10.2015, kde v spodnej časti v kolónke Klient sa tiež nachádza nečitateľný podpis je okrem iného uvedená charakteristika poisťnej zmluvy, s tým, že je uvedené ako poisťný produkt poistenie mechanických a elektrických porúch motorových vozidiel „Carlife Garancia“. Ako poisťné riziká, ktoré môžu byť poisťnou zmluvou dojednané sú uvedené náhle a nepredvídateľné vnútorné mechanické a elektrické poruchy poisteného motorového vozidla spôsobené zlyhaním niektorej zo súčiastok uvedených na zozname krytých súčiastok príslušného zaručeného programu, ktoré má za následok náhlu nefunkčnosť vozidla a obnovenie pôvodnej funkčnosti vyžaduje opravu alebo výmenu. Tiež je tam špecifikované v akej výške má poistený nárok na poisťné plnenie ako aj podmienky, za ktorých nevzniká poisťiteľovi povinnosť poskytnúť poisťné plnenie.

Z návrhu poisťnej zmluvy - DEFEND GAP, č.návrhu X.-XXXXXX zo dňa 25.10.2015 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi poisťiteľom firma Lloyd's Syndicate 5820 of the Society of Lloyd's on the Association of Underwriters known as Lloyd's, ako správca je uvedená firma DEFEND FINANCE, s.r.o., ako poisťník a zároveň poistený je tu uvedený žalobca, tiež sú tu uvedené údaje o predmetnom vozidle a taktiež údaje o poistení, s tým, že požadovaná poisťná suma je 3.799,- EUR, doba poistenia začiatok

25.10.2015, koniec 25.10.2018, poistné je jednorázové za celú dobu poistenia, celková výška poistného 135,- EUR. V kolónke za poistníka je uvedený nečitateľný podpis. V doklade Oboznámenie poistníka s podmienkami uzavretia poistnej zmluvy, poistenie DEFEND GAP MINI, s tým, že je tu charakterizovaný tento poistný produkt, a to a) poistné riziká, ktoré môžu byť poistnou zmluvou dojednané, finančná strata vzniknutá následkom dopravnej nehody medzi dvoma alebo viacerými vozidlami, pri ktorej miera zavinenia tretej strany bola stanovená na viac ako 51 %, b) všeobecná charakteristika poistného plnenia, ak nastane poistná udalosť, má poistený právo na poistné plnenie za podmienok uvedených vo VPP a ZPP a/alebo v ďalších ustanoveniach poistnej zmluvy. Tiež je tu uvedené s odkazom na článok 11 VPP, kedy poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, resp. kedy môže byť poistné plnenie krátené, tiež z dôvodov uvedených v článku 10 VPP. V spodnej časti v kolónke Klient/poistník je uvedený nečitateľný podpis.

Z kúpnej zmluvy zo dňa 25.10.2015 súd zistil, že ako predávajúci je tu uvedená firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., IČO: 47918101, ako kupujúci je uvedený žalobca, tiež je tu uvedená špecifikácia automobilu značka Renault, model Thalia, dátum prvej evidencie 05.06.2009, EČV: W., stav tachometra 27574, s tým, že kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 3.295,- EUR vrátane DPH, s tým, že časť kúpnej ceny vo výške 700,- EUR bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.595,- EUR bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi kupujúcim a firmou Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130 na tam uvedený bankový účet predávajúceho, najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy. Ako predmet zmluvy je uvedené, že predávajúci touto zmluvou predáva kupujúcemu vyššie špecifikovaný automobil vrátane jeho súčastí a príslušenstva za tam dohodnutú kúpnu cenu a kupujúci týmto automobil od predávajúceho za dohodnutú kúpnu cenu kupuje. V kolónke Kupujúci v spodnej časti zmluvy je uvedený nečitateľný podpis.

Z dokladu Oznámenie o výpláte dôchodku v hotovosti zo dňa 06.10.2015 súd zistil, že ho adresovala Sociálna poisťovňa, ústredie, žalobcovi, v ktorom mu oznámili, že mu budú poukazovať dôchodok v sume 354,20 EUR mesačne, ktorý mu bude vyplácaný od najbližšieho výplatného termínu, t.j. novembra 2015, vždy k 16-temu dňu v kalendárnom mesiaci.

Z predžalobnej výzvy zo dňa 19.11.2020 súd zistil, že ju adresoval právny zástupca žalobcu žalovanému, ktorou ich vyzvali na vystavenie a zaslanie kvitancie, že pohľadávka podľa predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zanikla splnením riadne a včas, tiež na dobrovoľné plnenie sumy vo výške 2.552,18 EUR, ktorá má predstavovať nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a tiež na zaplatenie trov právneho zastúpenia klienta za 2 úkony právnej služby vo výške 333,84 EUR, a to všetko v lehote do 26.11.2020, pričom požadované čiastky žiadali zaslať na tam uvedený bankový účet právneho zástupcu žalobcu. Z pripojenej fotokópie poštového podacieho hárka č.ERP218617235 súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedený právny zástupca žalobcu, s tým, že žalovanému bola dňa 20.11.2020 zasielaná poštová zásielka pod podacím číslom RF435007022SK.

Z listu Odpoveď na žiadosť zo dňa 10.10.2019 súd zistil, že ho adresovalo Ministerstvo spravodlivosti SR právnenému zástupcovi žalobcu, a to v reakcii na jeho žiadosť o posúdenie tam špecifikovaných úverových zmlúv, pričom súd konštatuje, že tam nie je uvedená predmetná úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným. Okrem iného je tu prezentovaný právny názor, že poplatok za doplnkové služby - príprava vozidla k predaju, doplnkový zákaznícky servis, nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a je neprijateľnou z dôvodu jej neurčitosti a netransparentnosti, s tým, že zmluva spotrebiteľa vôbec neinformuje, z čoho tento poplatok pozostáva, za aké konkrétne služby zo strany veriteľa je spotrebiteľ povinný zaplatiť, s tým, že zmluvná podmienka, ktorá núti spotrebiteľa platiť veriteľovi poplatky za služby bez ohľadu na to, či sú spotrebiteľovi po materiálnej stránke aj skutočne dodané, je podľa ich názoru neprijateľnou. V poslednom odseku tohto stanoviska je uvedené, že je len odporúčaním a vyjadruje právny názor, ktorý nemá všeobecne záväzný právny charakter, s tým, že právomoc rozhodovať konkrétne spory má súd, na ktorý sa majú právo obrátiť, a ktorý je vo svojom rozhodovaní nezávislý a preto právny názor obsiahnutý v tomto stanovisku pre neho nie je záväzný.

Z čestných prehlásení a zmlúv o spotrebiteľskom úvere resp. kúpnych zmlúv, ktoré boli uzavreté s inými subjektami - fyzickými osobami a právnym predchodcom žalovaného vo vzťahu k úverovým zmluvám a medzi fyzickými osobami a rôznymi tretími subjektami v pozícii predávajúcich súd okrem iného zistil, že v jednotlivých čestných prehláseniach opisovali títo klienti, akým spôsobom došlo k uzavretiu predmetných zmlúv.

Z výsluchu žalobcu na pojednávaní súd okrem iného zistil, že k veci uviedol, že bývajú na dedine, kde chodí autobus málokedy a preto potrebujú auto, napríklad, keď treba ísť do obchodu. Na internete hľadali nejaké auto v rámci ich možností, s tým, že oni ich potom nejako skontaktovali a prišli po nich a išli do

toho bazára, kde im poukazovali tie autá, a teda s ich pomocou nejaké vybrali. Boli tam asi od 10.00 do 16.00 hod., bola horúčava a bola tam len taká bunka, boli z toho unavení. Cena auta, ktoré vybrali, bola dosť vysoká, ale vyzeralo dobre, a keďže ho potrebovali, tak s tým súhlasili, s tým, že na čelnom skle bola uvedená cena 2.800,- EUR, a teda on vychádzal z toho, že je to ako keď je cenovka v obchode. Bolo im povedané, že všetko je v cene zdarma, s tým, že oni len potom doma, keď si pozreli tú faktúru, tak zistili, že tam naučtovali ešte aj tie koberce. Žalobca uviedol, že sa im musí nechať, že boli ochotní, ale tie ľahanice boli na nevydržanie. Na doplňujúcu otázku súdu uviedol, že tým myslel to, že to dlho trvalo a keď už prišlo k tomu podpisovaniu, tak tam bol štós papierov, s tým, že oni im len ukázali, kde to treba podpísať a hneď na mieste vyplatili tú akontáciu 700,- EUR. Na otázku svojho právneho zástupcu, že keď si už vybrali to konkrétne auto, akým spôsobom to chceli zaplatiť, žalobca uviedol, že keďže nemali toľko peňazí v hotovosti, tak si na to potrebovali zobrať pôžičku, iná možnosť nebola. Na ďalšiu otázku, na čo si teda brali, za akým účelom tú pôžičku, žalobca uviedol, že to sprostredkovali oni, nevedel, či cez banku alebo ako, ale oni chceli doplatiť zvyšok tej ceny za to auto. Na doplňujúcu otázku, či si brali pôžičku aj na iné tovary alebo služby, žalobca uviedol, že nie, že oni chceli len to auto. Na ďalšiu otázku, kedy došlo asi k podpisovaniu tých dokumentov, žalobca uviedol, že to bolo asi okolo 15.00-15.30 hod., bolo tam dosť veľa listín a tá dotyčná len prehadzovala tie jednotlivé strany a ukazovala, kde to treba podpísať. Na doplňujúcu otázku, či mal možnosť niektoré z dokladov nepodpísať, žalobca uviedol, že nie, už to bolo všetko nachystané. Na otázky právneho zástupcu žalovaného, že pokiaľ hovoril, že jednali s tými ľuďmi tam, či vie povedať, s kým jednal, teda s akou spoločnosťou, na to žalobca uviedol, že nevie kto to bol, myslel si, že je to tá firma AAA AUTO. Na doplňujúcu otázku, či vie koho žaluje v tomto konaní uviedol, že si myslí, že toho, od koho kupoval auto, koho iného by mal žalovať. Na ďalšiu otázku, či čítal niektorú z tých listín, ktoré tam podpisoval, žalobca uviedol, že nevie ako by to bolo možné za tú polhodinu všetko prečítať, to sa nedá. Na ďalšiu otázku, či vedel koľko stojí auto, žalobca uviedol, že tak ako hovoril, že bolo tam napísané, že je to 2.800,- EUR, takže myslel si, že toľko aj zaplatí. Na otázku súdu, či si aspoň pred podpísaním tých zmlúv pozrel tie podstatné náležitosti napríklad v kúpnej zmluve, v úverovej zmluve na prvých stranách, čo boli uvedené, na to žalobca uviedol, že nie, že oni si to už potom len doma poprečítavali, keď sa stadiaľ vrátili.

Z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržiaval podanej žaloby aj ich ďalších písomných vyjadrení.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržiaval ich písomných vyjadrení a navrhol v konaní vykonať ako dôkaz výsluch žalobcu na pojednávaní.

8. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a ods. 1 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Podľa § 52a ods. 2 OZ, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky,

ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. t), v) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľ je oprávnený odstúpiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo odo dňa, keď sú spotrebiteľovi doručené

zmluvné podmienky podľa § 9 alebo § 10, ak tento deň nasleduje po dni uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; ustanovenia osobitných predpisov o práve na odstúpenie od zmluvy sa nepoužijú. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zmluvné podmienky podľa § 9 alebo § 10, začína lehota na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere plynúť od okamihu, keď spotrebiteľ tieto zmluvné podmienky obdržal.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, oznámenie o odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere zašle spotrebiteľ veriteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom veriteľovi. Lehota na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa považuje za dodržanú, ak oznámenie o odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo v súlade s postupom uvedeným v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. w) zaslané najneskôr v posledný deň lehoty podľa odseku 1.

Podľa § 13 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne a najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy veriteľovi. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Ak spotrebiteľ uplatní právo podľa odseku 1, veriteľ nemá nárok na žiadnu inú kompenzáciu od spotrebiteľa okrem kompenzácie nenávratných poplatkov, ktoré veriteľ zaplatil orgánu verejnej správy v súvislosti s týmto spotrebiteľským úverom.

Podľa § 13 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ak veriteľ alebo tretia osoba na základe zmluvy medzi treťou osobou a veriteľom poskytol doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, okamihom odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa odseku 1 zaniká aj zmluva o doplnkovej službe. Veriteľ je povinný bezodkladne informovať tretiu osobu o tom, kedy k odstúpeniu od zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 20.03.2016, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 20.03.2016, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 20.03.2016, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak spotrebiteľ odstúpil od zmluvy o kúpe tovaru alebo poskytnutí služby a ak cena tovaru alebo služby je hradená plne alebo čiastočne spotrebiteľským úverom na základe zmluvy podľa odseku 1, zaniká tiež táto zmluva. Zánik tejto zmluvy nezakladá právo veriteľa alebo tretej osoby na uplatnenie akýchkoľvek sankcií voči spotrebiteľovi.

Podľa § 15 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, neboli dodané či poskytnuté alebo boli dodané či poskytnuté len čiastočne, alebo nie sú v súlade so zmluvou o ich dodaní či poskytnutí a spotrebiteľ uplatnil zákonné

prostriedky na dosiahnutie nápravy, ale nebol zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služieb uspokojený, spotrebiteľ má právo uplatniť svoje nároky na peňažné plnenie u veriteľa.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak došlo k zániku zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ tovar vrátil predávajúcemu, predávajúci a veriteľ si navzájom vysporiadajú vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov bez účasti spotrebiteľa. Ak išlo o nevyžiadany tovar, tak k takému vysporiadaniu postačí zánik zmluvy o kúpe tovaru bez toho, aby spotrebiteľ vrátil tovar predávajúcemu. Ak zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere zanikla a ak spotrebiteľ uhradil peňažné prostriedky veriteľovi pred zánikom zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a oznámil veriteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom veriteľovi zánik zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere z dôvodu odstúpenia od zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, veriteľ je povinný mu tieto peňažné prostriedky vrátiť najneskôr do 14 kalendárnych dní po doručení tohto oznámenia.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovne.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 7 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

a) existencii produktu alebo k povahe produktu,

b) hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte,

c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo produktu,

d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody,

e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,

f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo

g) právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného produktu alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu 14) alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa taktiež považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, a zahŕňa

a) marketing produktu vrátane porovnávacej reklamy, ktorý spôsobuje nebezpečenstvo zámery s akýmkoľvek iným produktom, ochrannou známkou, obchodným menom alebo iným rozlišujúcim znakom účastníka hospodárskej súťaže,

b) neplnenie záväzkov obsiahnutých v kódexe správania, k dodržiavaniu ktorých sa predávajúci zaviazal. Podľa § 8 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa § 8 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ak prostriedok použitý na oznamovanie obchodnej praktiky vytvára priestorové alebo časové obmedzenia pri rozhodovaní o tom, či bolo poskytnutie informácie opomenuté, berú sa do úvahy tieto obmedzenia, ako aj opatrenia prijaté predávajúcim na sprístupnenie informácií spotrebiteľovi inými prostriedkami.

Podľa § 8 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, pri výzve na kúpu sa za podstatné informácie, ak už nie sú zrejмые z kontextu, považujú informácie o

a) hlavných vlastnostiach produktu v rozsahu primeranom komunikačnému prostriedku a produktu,
b) údajoch o predávajúcom, obchodné meno a adresa, alebo údajoch o jeho splnomocnencovi,
c) cene, alebo ak vzhľadom na povahu produktu nemožno cenu rozumne určiť vopred, o spôsobe, ktorým sa vypočíta, ako aj o ďalších nákladoch na dopravu, dodanie alebo poštovné, alebo ak tieto náklady nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do ceny môžu byť zarátané takéto ďalšie náklady,
d) dohode o spôsobe platby, podmienkach dodania, vyhotovenia a vybavovania reklamácie, ak sa odlišujú od požiadaviek odbornej starostlivosti,

e) existencii práva, pre výrobky alebo transakcie, na odstúpenie od zmluvy alebo vypovedanie zmluvy. Podľa § 8 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, podstatné požiadavky na informácie vo vzťahu k obchodnej komunikácii vrátane reklamy alebo marketingu ustanovujú osobitné predpisy.

9. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX dňa 25.10.2015, pričom súd túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú (typovú, formulárovú). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti modifikácie. Žalobca mal v danom zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalovaný mal postavenie dodávateľa, pričom sa jednalo o tzv. spotrebiteľský úver a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“, t.j. na právne vzťahy medzi stranami sporu je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Zároveň súd ale aplikoval na tento zmluvný vzťah aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

Zároveň mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že pri tom istom rokovaní bola uzavretá aj kúpna zmluva dňa 25.10.2015, kde ako predajca vystupovala firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., ktorá pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vystupovala za veriteľa a ako kupujúci tu figuroval žalobca, s tým, že predmetom tejto kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva z kupujúceho na predávajúceho, s tým, že predmetom prevodu bolo osobné motorové vozidlo Renault Thalia, EČV: W., za kúpnu cenu 3.295,- EUR, ktorej časť bola predávajúcemu uhradená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, a to v sume 700,- EUR a zvyšná časť kúpnej ceny mala byť uhradená prostredníctvom predmetného úveru z úverovej zmluvy č.XXXXXXXXXX v sume 2.595,- EUR. S poukazom na tieto skutočnosti súd zastáva názor, že ohľadne týchto 2 zmlúv boli splnené podmienky definované v § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, s tým, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 25.10.2015 je bezúročný a bez poplatkov. Predmetná žaloba bola teda v tejto časti určovacou žalobou a súd preto primárne skúmal, či spĺňa podmienky pre takýto typ žaloby stanovené v § 137 C.s.p.. Súd konštatuje, že s odkazom na znenie § 11 ods. 4 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2018 bola splnená podmienka v zmysle § 137 písm. d) C.s.p., t.j. bolo možné sa dožadovať takéhoto určenia, keďže to vyplýva z osobitného predpisu.

Súd tak následne zameril pozornosť na posúdenie žaloby z vecnej stránky, s tým, že pokiaľ žalobca tvrdil, že právny predchodca žalovaného hrubo porušil povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď posudzoval schopnosť splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalobcu ako spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa má tento úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd sa s týmto právnym názorom žalobcu nestotožnil, keďže súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že v samotnej úverovej zmluve sú okrem identifikačných údajov žalobcu vyplnené aj údaje sa týkajúce sa rodinného stavu, počtu vyživovaných detí, údaj uvádzajúci, že žalobca bol v tom čase už starobným dôchodcom, tiež je uvedená výška jeho mesačného dôchodku, ako i celkový príjem v domácnosti, mesačné finančné výdavky ako sú splátky úverov, hypoték, leasingov je uvedená suma 0,- EUR, a tiež v kolónke Iné mesačné výdavky napríklad SIPO, náklady na bývanie, telefón je uvedená suma 11,- EUR, s tým, že v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bolo povinnosťou žalobcu ako spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť tieto údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver, a taktiež žalovaný predložil ako prílohu svojho vyjadrenia k žalobe list Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 06.10.2015, ktorý bol adresovaný žalobcovi, a v ktorom žalobcovi oznámili výšku dôchodku, ktorú mu budú poukazovať od novembra 2015 vo výške 354,20 EUR, čiže žalovaný mal zistenú aktuálnu výšku príjmu žalobcu ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Okrem toho žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že posudzoval bonitu klienta aj s poukazom na jeho predchádzajúcu históriu splácania úverov, za účelom čoho vykonal dopyt do úverového registra NRKI-nebankový register klientských informácií, keďže právny predchodca žalobcu bol nebankový subjekt, pričom z tejto správy vyplynulo, že žalobca nemal v registri záznamy o iných úveroch. To znamená, že právny predchodca žalovaného overoval likviditu žalobcu ako svojho potencionálneho klienta, čiže zohľadnil jeho tzv. scoring a na základe takto získaných údajov sa rozhodol úver mu poskytnúť za podmienok dojednaných v predmetnej úverovej zmluve, pokiaľ ide o výšku úveru, ako i výšku jednotlivých splátok. Čiže súd zastáva názor, že právny predchodca žalovaného mal zistené dostatočné množstvo informácií na posúdenie schopnosti žalobcu splácať úver a v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o hrubom porušení povinností žalovaného resp. jeho právneho predchodcu v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda že by posudzoval schopnosť splácať úver vo vzťahu k žalobcovi bez akýchkoľvek údajov o jeho príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave resp. bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov.

Pokiaľ žalobca zdôvodňoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru s poukazom na to, že v tejto úverovej zmluve mala byť nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru, a to vzhľadom na to, že v kúpnej zmluve, uzavretej dňa 25.10.2015, bola uvedená časť kúpnej ceny, ktorá mala byť hrazená z úveru vo výške 2.595,- EUR a preto táto čiastka mala byť aj výškou poskytnutého úveru v zmysle predmetnej úverovej zmluvy a pokiaľ v predmetnej úverovej zmluve je ako výška úveru uvedená čiastka 3.596,- EUR je táto uvedená nesprávne, a v súvislosti s tým mala byť nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže pokiaľ by bola v zmluve uvedená ako výška úveru čiastka 2.595,- EUR, RPMN by mala byť v zmluve uvedená v sume 39,06 % a nie 20,93 %, ako je uvádzaná RPMN v predmetnej úverovej zmluve, súd sa však ani s týmto právnym názorom žalobcu nestotožnil. Súd síce pripustil, že predmetná kúpna zmluva, ako i predmetná úverová zmluva sú vzájomne závislými zmluvami a táto úverová zmluva je v zmysle vyššie citovaného § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere, avšak súdu nebolo zrejmé, prečo vo vzťahu k dojednanej výške úveru má mať prednosť ustanovenie uvedené v kúpnej zmluve, a to v tom zmysle, že výška úveru má predstavovať rozdiel medzi dojednanou kúpnu cenou za predmetný automobil vo výške 3.295,- EUR a časťou kúpnej ceny vo výške 700,- EUR, ktorá bola zaplatená v hotovosti kupujúcim, s tým, že zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 2.595,- EUR, ktorá mala byť zaplatená prostredníctvom predmetného úveru, má bez ďalšieho predstavovať aj výšku úveru ako takého. Totiž z obsahu úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva celková dojednaná výška úveru v sume 3.596,- EUR, s tým, že síce predmetný spotrebiteľský úver bol účelovo viazaný, a to na obstaranie tam uvedeného predmetu financovania, ktorým bolo jednak predmetné motorové vozidlo Renault Thalia 1.2.

16V Collection, ktorý bol definovaný ako predmet financovania A a zároveň aj na predmet financovania označený ako B, ktorý bol špecifikovaný aj v samotnej úverovej zmluve ako doplnkový tovar a služby, s tým, že bola uvedená aj dohodnutá kúpna cena predmetu financovania B vo výške 1.001,- EUR, s tým, že súd musí konštatovať, že v predmetnej úverovej zmluve na jej druhej strane v časti Spôsob financovania je zvýrazneným písmom uvedená veta „Klient podpisom zmluvy berie na vedomie, že výška poskytnutého úveru predstavuje doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A vo výške 2.595,- EUR a kúpnu cenu predmetu financovania B vo výške 1.001,- EUR. To znamená, že z poskytnutého úveru mali byť uhradené aj ceny tzv. doplnkových tovarov resp. služieb, konkrétne doplnkový zákaznícky servis, balíček povinnej výbavy, čierne koberce a poisťné služby Garancia Carlife a MiniGap. Tieto skutočnosti korešpondujú aj s údajmi na vystavenej faktúre č.FVAA6171/150512, kde ako dodávateľ je uvedená firma AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a ako odberateľ žalobca, v zmysle ktorej bol jednak fakturovaný predaj predmetného osobného automobilu Renault Thalia, ako i doplnkové tovary resp. služby, ktoré sú tam špecifikované vrátane ich cien, s tým, že faktúra bola vystavená na celkovú sumu 4.296,- EUR, keď zároveň je na tejto faktúre uvedené, že zákazník uhradil 700,- EUR a suma 3.596,- EUR má byť hradená prostredníctvom úveru/leasingu. Aj na tejto faktúre sa v kolónke podpis konečného príjemcu nachádza nečitateľný podpis, ktorý by mal byť podpisom žalobcu a zároveň v spodnej časti je uvedený dátum a čas odovzdávania vozidla. Pokiaľ teda žalobca nemal záujem o ďalšie doplnkové tovary a služby, ktoré mali byť poskytnuté v súvislosti s kúpou predmetného motorového vozidla, a ktoré boli fakturované v celkovej výške 1.001,- EUR, nemal s uzavretím týchto zmluvných vzťahov za takýchto podmienok súhlasiť, najmä pokiaľ, tak ako to uvádzal aj pri svojom výsluchu, považoval okolnosti za akých prebiehalo dojednanie zmluvných podmienok za neštandardné a v jeho neprospech, napr. s poukazom na dlhú dobu prípravy zmluvných dokumentov, prípadne fakt, že žalobca tvrdil, že na čelnom skle vozidla, ktoré si vybrali bola uvádzaná cena 2.800,- EUR, avšak v písomnej kúpnej zmluve, ktorá bola uzavretá, bola dohodnutá kúpna cena za automobil uvádzaná vo výške 3.295,- EUR. Tiež pokiaľ žalobca namietal, že vzhľadom na rozsah jednotlivých dokumentov, tieto nebolo možné si preštudovať, bolo opätovne podľa názoru súdu na zvážení samotného žalobcu, aby tieto bez ich prečítania nepodpisal, resp. následne si zabezpečil prefinancovanie úhrady zvyšku kúpnej ceny motorového vozidla u iného, či už bankového alebo nebankového subjektu. Avšak bez ohľadu na to súd poukazuje na fakt, že základné náležitosti úverovej zmluvy sú v nej prehľadne uvedené vo forme tabuľky na 2.strane, kde je tak uvedená kúpna cena vozidla ako predmetu financovania A, ako i kúpna cena predmetu financovania B-doplnkových tovarov a služieb v celkovej výške 1.001,- EUR, a predovšetkým je uvedená celková výška úveru v sume 3.596,- EUR a zároveň je uvedené, že z tejto výšky úveru bude uhrádzaný doplatok kúpnej ceny predmetu financovania A v tam špecifikovanej výške, ako i celá kúpna cena predmetu financovania B, tiež v tam špecifikovanej výške. Rovnako je uvedená celková čiastka, ktorú mal byť žalobca povinný zaplatiť, ako aj výška a počet jednotlivých splátok, dátum 1.splátky, i termín konečnej splatnosti, čiže základné údaje mal žalobca bez akýchkoľvek pochyb možnosť získať bez toho, aby tieto informácie musel pracne vyhľadávať v texte zmluvy, či dokonca vo všeobecných obchodných podmienkach, a preto pokiaľ žalobca ako spotrebiteľ nepostupoval aspoň s minimálnou ostražitosťou, nie je možné poskytovať mu potom súdnu ochranu týmto spôsobom, keďže ani ochrana spotrebiteľa nemôže byť v konečnom dôsledku bez akýchkoľvek mantinelov. Súd má za to, že je treba vychádzať z inštitútu tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorý je primerane obozretný a primerane informovaný v tom zmysle, že by absolútnym minimom aj vo vzťahu k spotrebiteľovi mal byť predpoklad, že každý, kto podpisuje nejakú zmluvu je povinný si ju prečítať (aspoň podstatné náležitosti) a pred jej podpisom si dať ozrejmiť resp. vysvetliť prípadné nejasnosti, či nezrovnalosti. Opätovne teda súd musí konštatovať, že pokiaľ mal žalobca záujem o poskytnutie úveru len vo výške 2.595,- EUR, nemal uzavrieť úverovú zmluvu, v ktorej bola dojednaná výška úveru v sume 3.596,- EUR.

S poukazom na definíciu neprijateľnej podmienky v § 53 ods. 1 OZ, v zmysle ktorej sú z nej vylúčené zmluvné podmienky týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak sú vyjadrené určito a zrozumiteľne, súd nemá za to, že dojednanie ohľadne poskytnutia úveru v príslušnej výške na financovanie kúpnej ceny predmetu financovania B, by malo byť vyhodnoteného ako neprijateľná podmienka.

Taktiež nebolo možné opomenúť fakt, že tak v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako i v zmysle dojednaných ustanovení v predmetnej úverovej zmluve, mal žalobca ako spotrebiteľ možnosť odstúpiť od tejto úverovej zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia úverovej zmluvy, s tým, že v takom prípade by mal povinnosť zaplatiť len istinu a úrok odo dňa čerpania úveru do splatenia istiny najneskôr do 30 kalendárnych dní od odoslania oznámenia o odstúpení od zmluvy a zároveň v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch platí, že ak došlo k zániku zmluvy o viazanom spotrebiteľskom

úvere a spotrebiteľ tovar vrátil predávajúcemu, predávajúci a veriteľ si navzájom vysporiadajú vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov bez účasti spotrebiteľa a navyše tiež v zmysle tohto zákonného ustanovenia platí, že ak išlo o nevyžiadaný tovar (tak ako to tvrdil žalobca v časti tzv. doplnkových tovarov a služieb), tak na takéto vyporiadanie postačuje zánik zmluvy o kúpe tovaru bez toho, aby takýto tovar vrátil spotrebiteľ predávajúcemu. Zároveň s poukazom na tiež vyššie citované ustanovenie § 52a ods. 2 posledná veta OZ a v dôsledku vzájomnej závislosti úverovej zmluvy a kúpnej zmluvy by zároveň došlo aj k zániku písomnej kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol predmetný automobil, ako i ústne uzavretej kúpnej zmluvy na doplnkový tovar resp. písomných poisťovacích zmlúv uzavretých s tretími osobami s obdobnými právnymi účinkami. To znamená, že žalobca mal podľa názoru súdu dostatočný časový priestor aj po uzavretí tejto úverovej zmluvy, aby sa v domácom prostredí a prípadne aj po porade s osobou znalou práva podrobne so všetkými ustanoveniami zmluvy vrátane jej neoddeliteľných súčastí oboznámil a v prípade, že by dospel k záveru, že uzavrel kontrakt, ktorý bol pre neho nevýhodný, mal zákonnú možnosť, aby tieto zmluvné vzťahy bez akýchkoľvek ďalších pre neho vyplývajúcich následkov ukončil, čo by aj súd považoval za adekvátny spôsob riešenia vzniknutej situácie, aj za predpokladu, že by pripustil, že vo vzťahu k žalobcovi bola s ohľadom na okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu predmetných zmlúv použitá klamlivá praktika, ak v konečnom dôsledku žalobca prijal doplnkové služby, či plnenia, o ktoré pôvodne nemal záujem.

Napriek týmto skutočnostiam sa súd rozhodne nemohol stotožniť s tvrdením žalobcu, že v predmetnej úverovej zmluve bola nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru a v tej súvislosti aj RPMN v neprospech spotrebiteľa, na základe čoho by mal byť predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, a preto súd s poukazom na tieto skutočnosti žalobu v celom rozsahu zamietol. Totiž keďže zamietol žalobu v časti o určenie, že predmetný spotrebiteľský úver sa má považovať za bezúročný a bez poplatkov, bez ďalšieho zamietol žalobu aj v časti o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu spolu s príslušenstvom, keďže v dôsledku toho nemohol žalobcovi v takom prípade vzniknúť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, na základe čoho súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania ani ďalej nepreskúmaval dôvodnosť výšky uplatneného nároku z tohto titulu, nakoľko vychádzal z toho, že nie je daný ani základ nároku.

Na okraj súd uvádza, že obe strany sporu poukazovali na rozhodnutia súdov, či už prvostupňových, ako i odvolacích, v ktorých súdy mali rozhodovať o obdobných skutkových a právnych sporoch, s tým, že aj súd má z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že v obdobnej veci bolo rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17.07.2019 sp.zn.10Csp/26/2019-114, ktorým tiež súd žalobu zamietol a následne bolo na základe odvolania žalobcu rozhodnuté Krajským súdom v Banskej Bystrici rozhodnutím zo dňa 18.02.2020 sp.zn.14Co/203/2019, ktorým bolo rozhodnutie tunajšieho súdu potvrdené. Čiže je možné konštatovať, že v súčasnosti neexistuje ustálená rozhodovacia prax pre obdobné typy sporov, na ktorú by súd mohol vo svojom rozhodnutí odkázať, s tým, že zatiaľ nemá súd vedomosť, a zrejme ani žiadna zo strán sporu, že by v obdobnej právnej veci už rozhodol Najvyšší súd SR.

10. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, keďže súd žalobu zamietol, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon

na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.